

Thư Cầu Cứu Từ Trại Sikiew, Thái Lan

Ngày 29 tháng 5, năm 1995

Vừa qua, sáng 1 tháng 5, 1995, lúc 2 giờ tại Sikiew đã tiến hành cuộc biểu tình bất bạo động tuyệt thực (vô thời hạn) ngay tại các nhà tại Khu A biệt giam, gồm 1240 người, sau đó lên tổng số là 1400 người, nhằm phản đối:

— Việc di chuyển bắt người của Ban An Ninh trại không thông báo trước.

— Hành vi đánh đập đàn áp thuyền nhân buộc phải chụp hình lập thủ tục trục xuất hoặc cưỡng bức trả về Việt Nam.

Nguyên do vì vào chiều 25 tháng 4, 1995, Ban An Ninh trại Sikiew đã tiến vào Khu A (nơi biệt giam 1400 đồng bào chống Chương Trình Hồi Hương Có Trật Tự), gọi tên 151 người chuyển đi khỏi trại 2 km. Tại đây, từng người được gọi vào căn phòng nhỏ. Vừa bước vào cửa, thì liền bị chụp hình ngay. Ai cố tình không chụp, liền bị ông Lâm Joe, trưởng an ninh (người Thái) và các nhân viên an ninh (người Việt): Nguyễn Tấn Phòng, Trần Việt Tử, Cường, Ngọc, Thịnh... đánh đập tàn nhẫn tại chỗ. Tất cả, có 50 người (đàn ông đàn bà) gồm: nhiều người bị nội thương trầm trọng, và một ít người bị ngoại thương, dưới sự chứng kiến của ông Phadet (Trưởng Trại), ông Virat (Phó Trại), Bà Nađa (Cao Ủy Xã Hội), Cô Saijit (Cao Ủy lo hồi hương) và đồng chí đạo của ông Toshi (Cao Ủy trưởng ở Sikiew).

Cụ thể là anh Nguyễn Văn Thịnh, PST 5239, và anh Lê Văn Trọn, PST 1694, bị đánh đập tàn nhẫn. Nhưng anh nhất quyết không chụp hình liền bị tù giam, đánh đập

nữa, sưng mắt, vỡ mào, sưng bầm cả ngực, chấn thương nội tạng, ngất xỉu! Và chị Lương Hữu, PST 2943, bị đánh đập gây sẩy thai (thai nhi được 2 tháng rưỡi). Và những ngày sau đó: đã có 35 đồng bào tại Khu A được lệnh gọi đột xuất lên phòng An Ninh trại. Họ đã bị chụp hình lên và bị đánh đập áp buộc phải chụp hình lập hồ sơ trục xuất, hoặc cưỡng bức trả về Việt Nam như lần trước.

Tất cả 1400 người đã ngồi tuyệt thực bất bạo động suốt cả ngày lẫn đêm, và mưa gió, tinh thần hoảng sợ thao thức mất ăn mất ngủ, nên tính đến nay, đã có hơn 300 người bị ngất xỉu vì kiệt sức, được cấp cứu.

Có hai người tự vẫn, anh Nguyễn Văn Hiền, PST 8148, và chị Linh Lý Phượng, PST 9494, uống thuốc quyên sinh. Cả hai được cấp cứu.

Được biết kể từ ngày tiến hành cuộc điều tra dân số, đã có hơn 30 người bị tù giam, bị đánh đập tàn nhẫn vì tội là sách động không chụp hình làm thẻ nhân dạng.

Hàng ngàn người bị khủng bố, đe dọa, chửi bới với lời thô tục, và lệnh gọi trình diện của An Ninh trại thường đột xuất bất ngờ, chẳng kể giờ giấc ngủ nghỉ trưa, tối, khuya, và mưa gió, với mọi thủ đoạn của Ban An Ninh, vừa dụ dỗ, vừa đe dọa, và nhiều mưu lược, gây áp lực buộc thuyền nhân phải chụp hình làm thẻ nhân dạng.

Thảm trạng thuyền nhân, hãi hùng, kinh hoàng đời tỵ nạn!

1400 thuyền nhân tại Khu A biệt giam trong tổng số 5200 người (trong đó có 400 trẻ em) đang trong

tình trạng đói, khổ, vì không có shop bán thực phẩm và không có đường thư tín và mọi sinh hoạt khác bị cô lập hoàn toàn.

Nơi Khu A này, mãi tới nay vẫn còn cuộc biểu tình bất bạo động. Sự sinh sống hiện đang tồi tệ, thê thảm. Hơn ngàn người sức khỏe xuống cấp trầm trọng, kiệt quệ. Họ chỉ còn da bọc xương, nếu chậm trễ giải cứu có thể đi đến cái chết tập thể!

Thật là cảnh bi đát, khốn nạn. Họ đang thống thiết kêu cứu. Họ đang tìm tự do dù phải bằng nước mắt và máu, kể cả hy sinh mạng sống.

15 tăng ni và 1400 thuyền nhân cương quyết không chụp hình làm thẻ điều tra dân số, chống hồi hương có trật tự mà Cao Ủy Tỵ Nạn và chánh quyền trại Sikiew khép tội là chống, không thi hành luật pháp Thái Lan, “sẽ bị trục xuất hoặc cưỡng bức trả về Việt Nam” theo lời tuyên bố của ông Trưởng Trại Sikiew, Ông Phadet, vào ngày 26 tháng 3, 1995 tại phòng An Ninh trại Sikiew.

Kính mong cộng đồng hải ngoại khẩn cấp can thiệp nhằm chặn đứng hành vi vô nhân đạo, vi phạm nhân quyền, xúc phạm thô bạo nhân phẩm thuyền nhân của Cao Ủy Tỵ Nạn và Ban An Ninh trại Sikiew.

Kính mong các hệ thống truyền thông đại chúng, như truyền thanh, truyền hình, báo chí phổ biến nhằm vận động dư luận nơi hải ngoại lên án và can thiệp.

Một tu sĩ Phật Giáo

Kèm đây là kháng thư gửi Đại Sứ Thái Lan để phản đối hành động dã man của lính Thái đối với người tỵ nạn Việt ở trại Sikiew. Xin quý vị ký tên và gửi đi gấp. Nếu chúng ta lên tiếng đồng loạt thì có thể tạo áp lực để Thái Lan nường tay đối với đồng bào của chúng ta. Xin quý vị vận động cộng đồng địa phương và các người quen cùng làm.

June 20, 1995

His Excellency Manaspas Xuto
Ambassador to the USA
The Embassy of Thailand
1024 Wisconsin Ave.
Washington DC 20007
Fax: 202-944-3611

Dear Ambassador Xuto:

We are writing to express our most serious concern about the recent violent incidents in Sikiew Camp, Thailand. Reportedly, some 1,500 Vietnamese asylum seekers are being incarcerated in a crowded quarter and denied of basic services because they have refused to sign up for repatriation. On April 25 the camp authorities took 200 persons away from the camp and brutally assaulted them, causing serious injuries to a number of them, including women.

We understand that your Government is eager to clear the camp. However, violence and physical abuses will only cause more suffering to the asylum seekers and tarnish the good image of your country. Thailand has shown generosity towards Indochinese refugees for the past two decades. The same generosity can bring about a humane and dignified resolution to the current problem.

We urge your Government to release the 1,500 asylum seekers being incarcerated in Section A of Sikiew Camp and to refrain from using force or violence against them.

Sincerely,

Phóng Sự — Camp Pendleton — Ngày Trở Về 20 năm tị nạn 75–95

Thành phố Lều —
ngôi nhà tị nạn đầu
tiên của người Việt
trên đất Mỹ

Chiếc trực thăng
cuối cùng đã
bốc người Việt
tị nạn đã bay
tới Ngày Trở Về
Camp Pendleton
đậu sau khán
đài cờ Mỹ và
Việt Nam

Hàng chục anh chị em
sinh viên, thiện nguyện
viên trẻ đã làm việc liên
tục trong vòng một tháng
để thực hiện Ngày Trở
Về Camp Pendleton

Tất cả mọi người trong ban tổ chức chụp hình lưu niệm với các chiến sĩ Thủy Quân Lục Chiến tại Camp Pendleton

TNS. — Lần đầu tiên tổ chức Ngày Trở Về Camp Pendleton sau 20 năm tị nạn Cộng Sản tại Mỹ, Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam miền Nam Cali đã thực hiện vào ngày thứ bảy, 24 tháng 6, 1995, với tâm nguyện bày tỏ lòng tri ân đến những chiến sĩ Mỹ-Việt và đồng bào ruột thịt đã hy sinh, bỏ mình trên biển cả – rừng sâu cho lý tưởng tự do. Chương trình ghi nhận rất phong phú với nhiều ca sĩ, nghệ sĩ đóng góp cùng với các hội đoàn và các hội sinh viên, học sinh tham dự. Nhờ thời tiết tốt đẹp, hơn bốn ngàn đồng bào từ xa như San Jose, San Diego đã về tham dự. Nhiều gia đình đã mang thế hệ thứ hai, các bạn trẻ tuổi từ 20 trở xuống, về thăm và ghi lại dấu kiện lịch sử trong cuộc đời tị nạn. Một vài món quà lưu niệm đáng nhớ là những chiếc áo T-shirt do ban tổ chức thực hiện với một hình ảnh ghi nhận lại 20 năm cộng đồng tị nạn tại Mỹ, những chiếc bánh có hình cờ Việt Nam Cộng Hòa.

Nhiều sáng kiến mới lạ do các anh chị em trẻ trong ban tổ chức thực hiện như làm tờ chương trình với màu cờ quốc gia Việt Nam Cộng Hòa, sau sân khấu là hai cờ lớn bong bóng màu cờ Mỹ và Việt Nam. Được hỏi tại sao thì được anh chị em cho biết vì lý do ngoại giao, bộ tư lệnh

Camp Pendleton đã không cho treo cờ Việt Nam Cộng Hòa. Sự tổ chức của ban tổ chức khá chu đáo với các bảng chỉ dẫn, các anh chị làm việc đều mặc áo có huy hiệu và sẵn sàng giúp đỡ quý đồng hương tới tham dự. Phần triển lãm hình ảnh đã thu hút rất nhiều đồng bào tới xem qua các tác phẩm của Thái Đắc Nhã, Lê Văn Khoa, Hồ Đăng, Lại Hữu Đức, Tôn Lập, v.v...

Trong phần chót của tờ chương trình Ngày Trở Về Camp Pendleton, người tường thuật ghi lại được những hàng chữ Anh-Việt rất xúc động: “In commemoration of the Black April — April 30, 1975 — the fall of Saigon, this Camp Pendleton: Operation Homecoming is dedicated to all those Vietnamese and American who have sacrificed their lives to fight for human rights and freedom in Vietnam so that we, their children, could have a better future...” — Trong sự tưởng niệm đến Tháng Tư Đen, ngày 30 tháng Tư, 1975, ngày mất Saigon, chương trình Ngày Trở Về Camp Pendleton được thực hiện để ghi ân đến những người Việt và bạn đồng minh đã hy sinh cho lý tưởng tự do và nhân quyền Việt Nam, mà nhờ đó, những người tuổi trẻ sau này, con cháu của họ mới có được một tương lai tươi sáng...

ĐẠI HỘI KẾT THÂN SINH VIÊN KỲ II tại BẮC CALI

Lễ chào quốc kỳ trang nghiêm

TNS — Trong 2 ngày 27, 28 tháng 5, 1995 vừa qua, Đại Hội Kết Thân Kỳ II với chủ đề Đường Việt Nam, được tổ chức với sự tham dự của ban chấp hành Tổng Hội Sinh Viên Nam Cali và ban chấp hành Tổng Hội Sinh Viên Bắc Cali, cùng với sinh viên các trường đại học thuộc miền Nam Cali như: UCLA, Fullerton, UC Riverside, San Bernadino, Pomona, Long Beach, San Diego... và sinh viên các trường thuộc miền Bắc Cali như: San Jose, Stanford, De Anza, Evergreen, Berkeley, Hayward, West Valley...

Chương trình sinh hoạt bắt đầu bằng buổi sinh hoạt ngoài trời tại bãi biển China Beach thuộc vùng bán đảo Monterey vào sáng Thứ Bảy. Đây là dịp các anh chị em sinh viên tìm hiểu kết thân qua các sinh hoạt cộng đồng. Tối hôm đó là buổi sinh hoạt văn nghệ dân tộc, và phần đóng góp chia sẻ những tâm tình của thanh niên, sinh viên Việt Nam trong bối cảnh hiện tại của đất nước, cùng quyết tâm của giới trẻ trong những nhiệm vụ xây dựng cộng đồng, phát huy văn hóa dân tộc và yểm trợ cho công cuộc đấu tranh nhằm mang lại tự do dân chủ cho Việt Nam.

Sáng ngày Chủ Nhật 28/5/1995, các sinh viên Việt Nam đã tập họp tại Kỳ Đài Việt Nam để tham dự lễ chào Quốc Kỳ đánh dấu 20 năm đất khách quê người, nhưng vẫn kết hợp đấu tranh để mang lại dân chủ tự do

cho 72 triệu đồng bào trong nước.

Cũng trong dịp này, một lá cờ vàng ba sọc đỏ do đại diện THSV Bắc Cali chuyển giao đến THSV Nam Cali để ghi dấu tấm lòng son sắt cùng hương về tổ quốc và quyết tâm đoàn kết đấu tranh cho một Việt Nam tự do dân chủ và độc lập dân tộc.

Đại hội kết thân sau đó được kết thúc bằng buổi du ngoạn, chụp hình lưu niệm tại vùng thung lũng Napa (Bắc Cựu Kim Sơn), và thăm vùng đồi núi Santa Cruz. Các bạn sinh viên sau đó chia tay và hẹn gặp nhau trong kỳ trại hè Non Sông sẽ được tổ chức vào hạ tuần tháng Bảy này.

Trao quốc kỳ lưu niệm giữa đại diện Bắc và Nam Cali

HÓA CHẤT TRONG LÚA GẠO

Gạo là một trong các ngũ cốc, về phương diện thực phẩm, nó có cùng giá trị với khoai tây, nhưng đối với Âu-Mỹ, gạo là thức ăn phụ, thường ở đây mọi người tiêu thụ nhiều gạo trong các tháng đầu năm, khi khoai tây tồn trữ từ năm trước gần hết trong khi đó khoai đầu mùa chưa thu hoạch được hay đôi khi khoai bị hư đi.

Những chất độc hại có trong gạo đến ngày nay chưa được nghiên cứu đầy đủ. Thật sự nó chứa một số lớn kim loại nặng và nồng độ của nó tùy thuộc ở loại gạo. Đó là chất diệt trừ sâu bọ và chất trừ cỏ dại được xịt vào lúa mà các cuộc phân tích đã chứng minh được, các chất này tùy loại có nồng độ khác nhau ở các nước khác nhau trên thế giới.

Ngoài ra một số nước sản xuất gạo còn dùng DDT một cách không lo lắng gì cho hậu quả; cũng như chất trừ cỏ dại, những chất này ngày nay ở Âu Mỹ đã cấm dùng.

Ở Việt Nam, gạo là ngũ cốc chánh trong mỗi bữa ăn; trong mọi gia đình.

Ở Việt Nam chúng ta có nhiều loại gạo khác nhau tùy hình dạng của hạt như: gạo tròn, gạo dài, gạo ba trắng (tức là mùa chỉ ba tháng), gạo dẻo, gạo nếp,... có gần hai mươi loại khác nhau. Trong đó gạo mất tiên và thơm ngon khi nấu là gạo nanh chôn, hay gạo nàng hương Chợ

Đào, chợ Kiến ở Long An rất nổi tiếng, đa số người Nam ai cũng biết!

Ở Âu Mỹ, gạo là ngũ cốc được mọi người tiêu thụ sau lúa mì và bắp.

Lịch sử của lúa gạo:

Không ai biết rõ gạo xuất phát từ đâu và có từ bao giờ. Nhưng có thể đầu tiên nó mọc hoang, được cất đem về nhà và được ăn bởi những người Đông Nam Á Châu trước đây nhiều ngàn năm. Nhiều nhà khảo cổ đã tìm thấy nhiều bằng chứng cho thấy người ta trồng gạo lúa làm thực phẩm khoảng 5000 năm trước Chúa giáng sinh tại Nam Trung Hoa, Bắc Thái Lan, Lào, Việt Nam. Từ đây gạo lúa được lan rộng ra đến Bắc Trung Hoa, Nhật Bản và Đại Hàn; đến hướng Tây Ấn Độ và tới Nam Dương. Các thương gia và các nhà thám hiểm mang gạo từ Á Châu đến các phần khác trên thế giới. Sự trồng lúa lan rộng đến Persia (Iran) và Syria khoảng 300 năm trước Chúa giáng sinh. Những người Âu Châu lần đầu tiên biết được lúa gạo do từ lính Hy Lạp đi theo Alexander the Great trong cuộc viễn chinh đến Ấn Độ năm 329 trước Chúa giáng sinh lúa gạo mới được trồng tại Âu Châu.

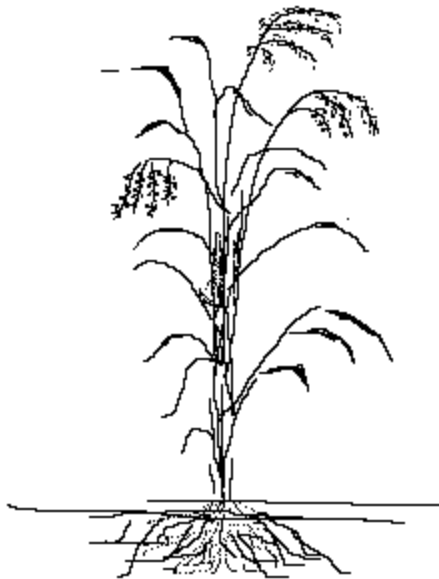
Gạo được mang từ Tây Ban Nha sang Ý vài trăm năm sau và từ đó lan rộng khắp Đông Nam Âu Châu. Các nhà thám hiểm Tây Ban Nha

nhập cảng gạo đến Tây Ấn Độ và Nam Mỹ Châu trong các chuyến du hành năm 1400, 1500, 1600.

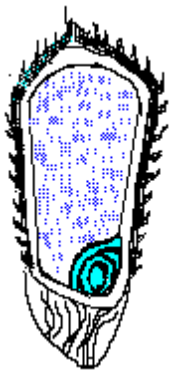
Gạo đến các thuộc địa Mỹ Châu trong năm 1600. Người thuộc địa đầu tiên trồng lúa với tính cách thương mại ở Nam Carolina năm 1685. Gạo rất thịnh hành ở Carolina và Georgia. Sau cuộc nội chiến Civil War (1861-1865) sự sản xuất gạo được dời xuống hướng Tây. Năm 1900, nông trại ở Louisiana đã trồng khoảng 70% gạo của Hoa-Kỳ.

Gạo trở thành loại ngũ cốc chánh, thu hoạch với số lượng lớn ở California đầu năm 1900.

Năm 1960, chánh phủ và tư nhân hợp tác thành lập tổ chức có tên là International Rice Research Institute ở Phi Luật Tân. Viện này có nhiệm vụ làm tăng sự sản xuất gạo cũng như cố gắng thúc đẩy sự tăng sản xuất thực phẩm ở các nước mở mang. Những cố gắng có kết quả này rất quan trọng, là một phần trọng yếu để giúp cho những hoạt động của việc này; mà ta gọi là “cuộc cách mạng xanh”. Năm 1960, các nhà nghiên cứu của viện đã phát triển thêm các loại lúa mới sản xuất nhiều hạt hơn loại cũ, đặc biệt là không cần dẫn thủy nhập điền. Thường cây lúa nguyên thủy rất cao, gầy dễ ngã và làm hư bông lúa đi. Loại lúa mới, cây lúa ngắn hơn thân mập hơn và ít khi ngã xuống nước hơn. Từ năm 1960, các nhà khoa học đã phát triển thêm nhiều loại khác tốt hơn về tính kháng lại các bệnh và côn trùng và có thể phát triển ít cần phân bón. Ngày nay, nông trại ở các nước mở mang tăng việc sử dụng máy móc trong việc cày đất và các công việc khác mà trước đây dùng tay. Máy điện não giúp cho chương trình sản xuất của nhà nông và kiểm soát sự dẫn nước vào ruộng, đặc biệt ở các nước mở mang.

Cây lúa thuộc gia đình Gramineae. Cây lúa Á Châu có tên là *Oryza Sativa*, cây lúa Phi Châu có tên *Oryza Glaberrima*.

Hạt lúa cắt ngang

Sự trồng lúa:

Như chúng ta đã biết, hầu hết lúa được trồng ở các nước nhiệt đới và bán nhiệt đới với nhiệt độ khoảng 25C-30C, với điều kiện là nước phải đủ cho nó vì cây lúa cần nước rất nhiều để tăng trưởng. Thường nước phải ngập qua khỏi gốc lúa gần đến ngọn nhưng phải thấp hơn; như thế sự tăng trưởng của nó mới được hoàn toàn.

Ở vùng Bốn ngày trước chúng ta có loại lúa xạ, đó là loại lúa thích ứng với khí hậu ở đây, nhất là khi

nước dâng lên cây lúa cũng tăng trưởng nhanh theo để khỏi chết! Đặc biệt là loại gạo dẻo, gạo nở khi nấu, cây lúa cần đất bùn khoảng 15-30cm và bùn coi như là chất dinh dưỡng của cây lúa loại này!

Tùy theo loại lúa và điều kiện khí hậu, vụ mùa lúa kéo dài từ 3 đến 9 tháng, sau đó ruộng được để khô trở lại. Sau khi gặt lúa; người nông dân cho “trâu đập” hay “đập bồ” để lấy lúa riêng khỏi rơm (thân cây lúa khô đã cắt), đem phơi khô và cho vào máy để biến thành gạo, tức là bỏ lớp trấu đi!

Như vậy hạt lúa sau khi cho vào máy chà hay cho vào máy xay tay ta được các phần sau:

- Hạt gạo là phần chánh dùng làm thực phẩm cho con người

- Cám gồm loại trắng mịn gọi là cám giã và phần to hơn và màu xám gọi là cám xay; dùng để làm thức ăn cho heo. Cám là phần ngoài của hạt gạo.

- Trấu: là phần ngoài cùng của hạt lúa.

Do đời sống văn minh không như 50 hay 100 năm trước đây; gạo xay để mất lớp mỏng màu bạc ngoài cùng là lớp chứa đản bạch, sinh tố và hậu quả của sự thiếu sinh tố B này ở Đông Á Châu là gây ra bệnh phù thũng (Béri-Béri).

Các loại gạo và thành phần của gạo trắng:

- Khoa học gia chia gạo ra khoảng 20 loại khác nhau. Tuy nhiên có hai loại gạo chánh được trồng là gạo Á Châu và Phi Châu. Gần đây tất cả gạo trồng là gạo Á Châu. Một ít gạo Phi Châu được mọc ở Tây Phi Châu ngày nay.

Gạo Á Châu chia làm ba nhóm chánh:

- Indica rice mọc ở Ấn Độ và các nước nhiệt đới.

- Japonica rice trồng ở vùng khí hậu lạnh hơn như Trung Hoa, Nhật, Đại Hàn, cũng trồng tại Âu Châu, Bắc Mỹ, Úc Châu.

- Javanica rice trồng tại Nam Dương.

Trong thị trường người ta phân biệt gạo ra ba loại tùy hình dạng của nó: gạo hạt ngắn, trung bình và hạt dài.

Giá trị thực phẩm của gạo trắng:

Carbohydrate là các chất có C,H,O,N như tinh bột...Fat là chất béo. Protein là đạm bạch. Ash là tro. Ngoài ra gạo còn chứa sinh tố B1: 4.1 ppm; sinh tố B2: 0.91 ppm; Nicotinamid: 5.2 ppm; muối khoáng 1.2 gram/100 gram gạo.

Như vậy nếu so sánh thành phần giữa khoai tây và gạo ta thấy gạo cho nhiều calories hơn, chứa nhiều khoáng chất hơn; nhưng riêng sinh tố khoai tây có nhiều sinh tố hơn. Về giá trị diet khoai tây trội hơn gạo.

Bên cạnh là ngũ cốc chánh hàng ngày, gạo còn được làm bột gạo hay bột nếp bằng cách ngâm nước và xay ra để làm bánh.

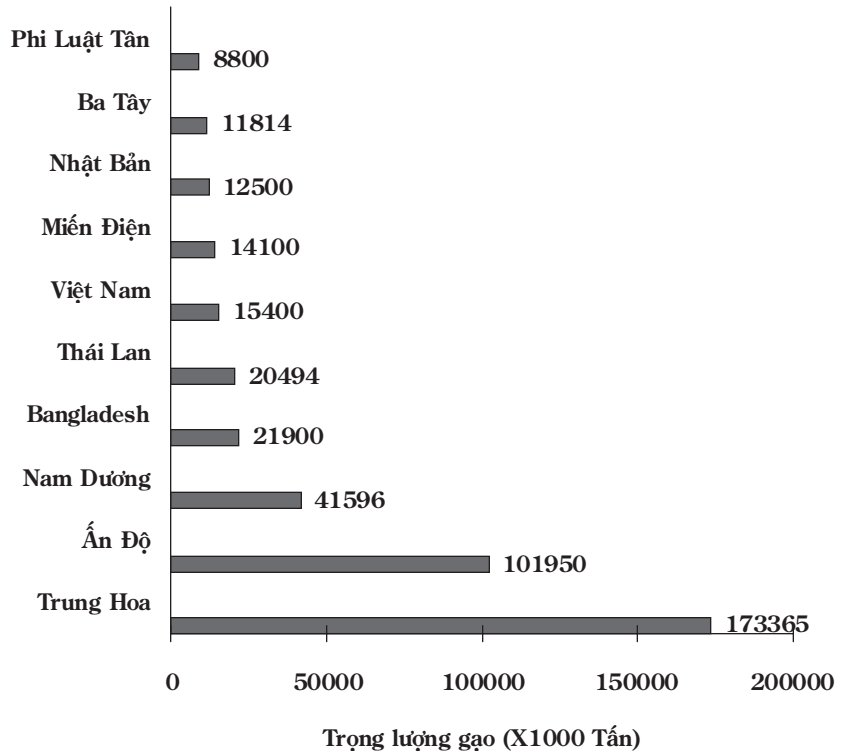
Nhiều nước trên thế giới làm rượu từ gạo qua lên men như rượu Sake ở Đại Hàn hay Nhật, hoặc chế Bier. Ngoài ra người ta còn làm rượu bằng phương pháp cất như rượu đế ở Việt Nam, rượu mạnh (Arrak).

Khi xay lúa, vỏ ngoài là trấu cũng được dùng cho nông nghiệp hay kỹ nghệ. Thí dụ trấu dùng làm chất độn khi đóng thùng gỗ hàng vì nó nhẹ, hay làm chất cách nhiệt (vách, trần nhà). Ở Việt Nam dùng trấu để nấu bếp. Hay nhà nông dùng trấu để bón phân cho đất được màu mỡ thêm (vườn được cuốc lên trước tháng tư, cho trấu vào; đốt un cho cháy chậm; sẽ là phân tốt cho mùa sắp tới, thí dụ trồng mía hay các loại cây khác). Riêng cám như nói trên dùng làm thức ăn cho heo hay dùng trong kỹ nghệ chế xà phòng.

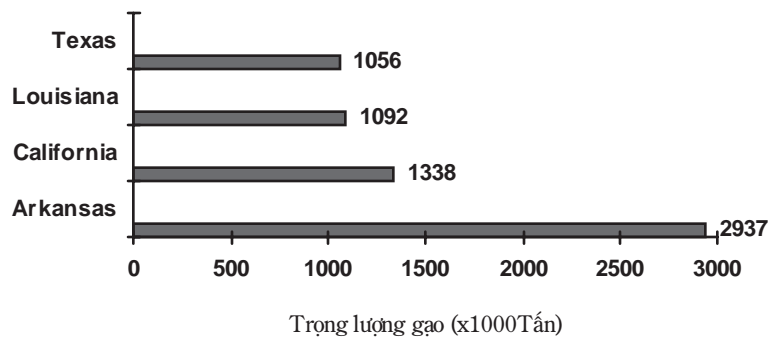
Và sau khi gặt, cây lúa khô gọi là rạ, được dùng làm chổi; hay làm giấy cho thuốc hút, như trong các nước kỹ nghệ. Ở nước ta rạ được cất làm phân hay ủ để làm nấm rơm.

Như vậy từ cây lúa đến hạt lúa, tất cả các phần tử không có phần nào là bỏ đi cả mà chúng ta dùng trở lại hết cho cuộc sống hằng ngày.

Sự Sắp xếp về lượng sản xuất gạo (theo tấn trong 1 năm)

Sự sản xuất gạo ở Mỹ (Tấn/năm)

Từ thiên nhiên các chất độc hại đối với người ở gạo tương đối ít. Thật vậy, cũng như rau cải hay ngũ cốc khác, gạo có chất hãm phân hóa tố như Trypsin, nhưng chất này mất hoạt tính đi bởi nhiệt cũng như chất

Protease. Và chất này cũng có thể gây ra phản ứng dị ứng khi ăn vào.

Kim loại nặng:

Trong bảng dưới đây ta so sánh nồng độ kim loại nặng khác nhau ở

khoai tây, ngũ cốc (gạo) và số lượng cho phép theo tổ chức y tế quốc tế (World Health Organization — WHO) tính bằng microgram ($\mu\text{g} = 10^{-6}$ gram) cho đầu người/1 tuần.

So sánh các kim loại nặng, thủy ngân là vấn đề có ý nghĩa lớn đối với gạo, số lượng nhỏ vào cơ thể ở độ từ 14 đến 380 microgram/kg (cách 27 lần). Nguyên do chánh của kim loại này là xa lộ lưu thông; do đó gạo ở Ý có thể không tốt lắm và ngược lại gạo Thái Lan chưa hẳn xấu. Thường ta phải để ý đến nguyên do gây ra; thí dụ ngày xưa gạo có tính chất tốt, đồng ruộng có hệ thống thoát nước thường xuyên; nhưng nay tính chất giảm xuống vì các chất cặn bã do kỹ nghệ thoát ra vào gạo và độc đối với con người!

Độ chứa kim loại nặng các mẫu gạo trong microgram cho mỗi ký lô

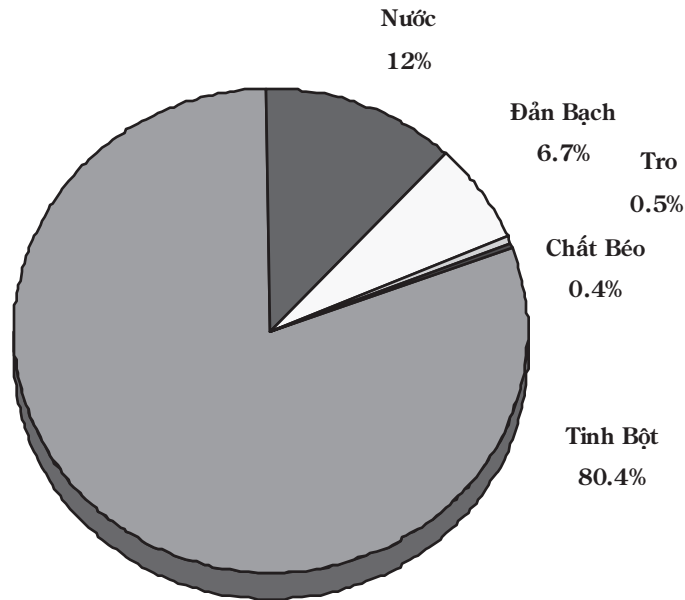
nn = không đáng kể; trị số trên chỉ tương đối, ở các mẫu gạo. Lượng Cadmium chứa từ 3 đến 36 microgram (trong mỗi ký lô) (cách 12 lần.)

Đôi khi các cánh đồng lúa được thông từ nước sông vào như rau cải và các ngũ cốc khác; nhưng vì bón phân phosphate nen cadmium có trong hạt lúa. Kỹ thuật ngày nay tìm cách ngăn chặn không cho kim loại nặng vào gạo, nhưng câu hỏi đặt ra là đối với người sử dụng thì như thế nào; khi lượng cadmium vẫn có trong ngũ cốc và đó là cái tai hại cho người tiêu thụ.

Nhiều loại gạo vì lý do thẩm mỹ, muốn cho hạt có vỏ bóng nên đã lấy hết lớp vỏ mỏng đầy dinh dưỡng đi như các loại gạo dài, nâu ở Mỹ, gạo nấu nửa chừng (Parboiled), Blue Belle, gạo nấu được nấu nửa chừng (USA), hay gạo tròn (USA).

Gạo vỏ được chà phân nửa của Italy cho một lượng cadmium cao cho cơ thể ta và làm cho cơ thể yếu đi nếu tiêu thụ một thời gian lâu! Gạo bán trong các tiệm Diet đặc biệt còn lớp vỏ mỏng ngoài cũng chứa kim loại nặng; tuy rằng loại gạo này có giá trị cao. Thường thường khi tiêu thụ gạo chưa chà bóng (còn lớp vỏ

mỏng); nếu gạo không có bón phân; nhưng vấn đề dán nhãn trên túi gạo là gạo hoàn hảo cũng phải nghĩ lại; vì đó là trái với thực tế! Nhưng ngược lại gạo đã chà bóng chưa hẳn là gạo tốt không có kim loại nặng! Hiện nay trong các siêu thị ở Mỹ ta có các loại gạo như sau: Water Maid, Mahatma, Lady Lee, Comet, Uncle Ben's, Farmhouse, Minute, đó là gạo tại Hoa Kỳ. Trong các

siêu thị Việt Nam; thường gạo được nhập cảng từ Á Châu như Thái Lan.

Điều cần biết khi nấu gạo:

Gạo tốt nhất là gạo còn lớp vỏ mỏng ngoài (chưa chà bóng qua máy) vì nó chứa nhiều chất biể dưỡng nhất là sinh tố B1; có thể mua ở các nhà bán đặc biệt gạo Diet hay “sinh học” Bio.

Người Việt Nam ta thường mua gạo từ Á Châu để ý xuất xứ; khi nấu nước vo gạo nhiều lần và bỏ đi không được dùng để nấu nướng gì khác; vì gạo gốc Á Châu đáng ngại nhất là chất diệt trừ côn trùng, muỗi, sốt rét là DDT.

Mua gạo ở các nước Âu Mỹ để ý lượng chất độc chì, thủy ngân, cadmium và thành phần gạo nếu có ghi trên túi gạo.

Hungtinton Beach

01/10/95

Những Giây Phút Khó Quên

Viết sau ngày thi, mến tặng các bạn nào còn đang đi học và làm biếng như TD.

Một năm học đầy lo âu và ác mộng rồi cũng trôi qua, chỉ để lại cho tôi những phút rùng mình khi hồi tưởng lại những ngày cuối niên khóa. Bạn có biết tôi đã khổ sở đến mức độ nào không? Nếu bạn muốn, tôi sẵn sàng kể bạn nghe.

Theo thuyết nhà Phật, “gieo nhân nào sẽ gặt quả nấy”, có lẽ cũng vì thế mà tôi đã phải sợ hãi khi phải “gặt” cái quả “hổng hiểu gì cả” khi trót ham vui mà gieo cái nhân “hổng chịu học” ngay từ dạo đầu niên học. Bạn có thông cảm với tâm trạng của tôi chút nào không vậy?? Kể thì chắc bạn không chịu tin, chứ lúc đó, tim tôi nhảy theo điệu Disco đến 10001 nhịp một phút lận, tay chân tự dưng lạnh xấp xỉ 0°C làm bọn bạn bè của tôi cứ quỳnh cả lên. Chỉ thiếu một chút nữa là đã gọi 911 rồi đó bạn ơi. May mà tôi chợt nhớ ra là còn đến gần một tuần nữa mới thi mà, lo chi cho sớm chứ hỉ. Một tuần có đến bảy ngày, một ngày có 24 giờ, một giờ có 60 phút, một phút 60 giây. Như vậy, tôi còn những hơn sáu triệu giây để học bài thì cũng hổng đến nỗi nào. Nghĩ ra điều này xong, tôi lập tức có đủ phong độ để dạo phố Tàu một lần trước khi bước chân vào con đường tu hành.

Nhưng trời lại chẳng chiều lòng người, cái nhân “đi chơi” bữa đó vừa gieo xong, đã được nhận ngay cái quả “bị bệnh gần chết” vào ngày hôm sau. Thật là đau lòng khi phải bỏ phí gần 90,000 giây cho cái quả “bị bệnh” khó ưa này. Tôi bèn tự an ủi là còn đến hơn 5,000,000 giây nữa, vẫn còn kịp giờ mà nhỉ. Đến chừng

giở “outline” ra, mới giật mình. Ông trời có xuống mà coi, sao môn nào cũng phải học đến mười mấy “chapter” lận. Mà những bài phải học sao lại có vẻ là lạ thế nào đó, hình như tôi chưa từng thấy qua (vì chưa từng đọc “textbook”) và cũng chưa từng nghe ai nhắc đến (nếu tôi nhớ không lầm, thì tôi đã vào “lecture” được đến hai hay ba lần chi đó lận mà). Phen này có lẽ tiêu tùng sự nghiệp thật rồi, bạn ạ.

Thôi thì cứ ráng học theo kiểu “nước lự” xem sao, họa may vẫn còn kịp giờ. Tôi liền học lung tung cả lên, cứ vài nghìn... giây cho môn này, rồi lại vài nghìn giây cho môn khác. Kết quả, sau nửa ngày siêng năng tu luyện, tôi đã hoàn toàn... “tẩu hỏa nhập ma” rồi, bạn ơi. Môn này lộn sang môn kia, đầu óc cứ rối tung cả lên.

Tôi liền quay sang cách học “đối phó” cho hợp thời hơn. Thế là tôi cứ ngồi bó tay xem phần nào có vẻ bị tra hỏi trong kỳ thi thì học kỹ kỹ một chút, phần nào có vẻ không bị hạch hỏi thì cứ tự nhiên mà xếp sang một góc cho tiện việc sổ sách. Thế là tạm ổn rồi bạn nhỉ. Coi vậy tôi cũng “thông minh” đấy chứ, hèn chi mà bọn em tôi cứ khen tôi là “thông minh đột xuất, ngu thường xuyên” hoài à.

Một ngày trôi qua nhanh hơn tốc độ tên lửa mà tôi lại lỡ học theo vận tốc rùa bò. Thật là lo đến quên cả bệnh luôn bạn ạ. Tôi định “học ngày không đủ, tranh thủ học đêm” nhưng khổ một nỗi là tính lười đã bén rễ trong tôi, nên cái miệng cứ ngáp lia lịa, hai mắt lại đòi đình công.

Hôm sau, tôi xoay sang học theo kiểu “cấp tốc”, như vậy chắc ăn hơn. Cứ giải đề thi trước nếu chưa

hiểu thì mới “nghiên cứu” sách vở sau. Vừa học lý thuyết, vừa giải đề thi theo kiểu “học đi đôi với hành” thì phen này chắc chắn là rớt, ý quên, đậu rồi, đúng không nè? Nghĩ sao là đem áp dụng liền. Nhưng chỉ sau vài trăm... giây, tôi chợt nhận ra là tay thì cứ lật lia chia quyển sách mà tờ giấy để giải bài thì vẫn cứ trắng tinh, thế mới lạ chứ.

Thôi thì đành trở về cách học “cổ điển” vậy. Cứ học lý thuyết rồi mới làm bài tập, xong xuôi mới bắt tay vào giải đề thi. Cách này thì có vẻ hợp lý nhất, chỉ khổ một điều là: Thì giờ thấm thoát thoi đưa. Nó đi, đi mất, có chờ đợi ai. Bài nào cũng thiệt là dài. Học hoài, học mãi, cả ngày vẫn chưa xong. Cho nên nếu cứ tà tà mà học theo kiểu này, có lẽ đến tết Congo mới xách tập đi thi được. E rằng khi đó thiên hạ đã thi xong từ mấy kiếp rồi đó nha.

Bạn có thấy tội nghiệp cho hoàn cảnh của tôi lúc đó chút nào không? Cứ phải vừa học, vừa liếc chừng cái đồng hồ thì còn lòng dạ nào mà học được chứ? May mà tôi vẫn còn nhớ nằm lòng câu “thì giờ là vàng bạc” nên đã tiết giảm thì giờ dành cho việc ăn uống đến mức tối thiểu rồi đó nghen. Một ngày trừ những lúc ăn lật vạt ra không kể, tôi chỉ còn ăn có 4 bữa thôi, bạn à. Vậy mà cũng chẳng đủ thì giờ để học nữa chứ, thiệt kỳ ghê nơi.

Rồi ngày tử hình cũng đã đến, tôi ráng lấy hết can đảm bước chân lên đoạn đầu đài, ý quên lại nói sai nữa rồi, lên xe bus đi thi mới đúng chứ. Tôi ráng vận dụng hết các cơ ở mặt để tạo thành một nụ cười thật tươi lấy hên, dù thật sự trong bụng đang run rẩy sợ luôn đó. Khổ một nỗi là chữ nghĩa cứ va chạm nhau lia lịa trong đầu tôi, nên cứ rơi rớt lần lần trên đường từ nhà đến trường. Kết quả, tôi chỉ còn mang được một phần ba cái kiến thức vốn đã rất ư là khiêm nhường so với những điều cần phải biết cho kỳ thi. Khỏi phải kể lẽ dài dòng thì chắc bạn cũng tự đoán ra được cái kết quả của lần thi đầu tiên rồi hỉ?

Ngày tiếp theo cũng chẳng có chi đáng để khoe khoang. Bạn cứ thấy cái mặt như bánh bao chiều của tôi cũng đủ rõ rồi chứ. Tôi đành tự an ủi là sẽ ráng gỡ lại ở mấy môn còn lại, đời còn đẹp, lo làm chi cho bí xì mặt mày. Biết đâu tôi lại lấy toàn “perfect” mấy môn còn lại thì sao, đúng không, chắc là sẽ hù cho thiên hạ hết hồn hết vía luôn đó nghen.

Thì giờ tính ra cũng chẳng còn bao nhiêu nữa, thế là tôi cứ ào ào mà học. Chẳng qua là đã có kinh nghiệm “mồ hôi và nước mắt” ở mấy bài thi trước rồi. Phen này hồng đậu thì chắc chắn rớt, hồng còn đường nào

khác nữa mà lựa chọn. Ai dè, lại đoán y chóc, rớt nữa rồi, bạn ơi. Thật là khổ cho thân tôi, bài thi có năm bài hà, mà có đến bốn bài... rưỡi, tôi hồng biết làm. Rầu quá đi thôi, ông trời ui.

Buồn quá, tôi bèn định tự tử cho xong chứ còn mặt mũi nào mà nhìn thiên hạ nữa. Thế nhưng có lẽ số tôi còn nặng nợ trần, nên đã mất phen đập đầu vào... gối mà hồng chết được, lại còn ngủ một giấc thật ngon nữa chứ, lạ ghê chưa?? Thật là tai hại bạc triệu vì cái vụ tự tử hụt này, vì tôi lại bỏ qua thêm mấy chục ngàn giây quý báu nữa rồi.

Sau đó, tôi bèn quyết định tự chuộc lỗi bằng cách học hành chăm chỉ hơn. Có lẽ học theo lối... “Mỹ” chắc học dễ dàng hơn. Nửa ngày nữa lại trôi qua, tôi cứ việc vừa học, vừa nhâm nhi, nhắm nháp thức ăn cùng nghe nhạc. Kết quả thật là khả quan theo chiều hướng ảm thực và bi quan theo chiều hướng học hành. Hay nếu nói đơn giản hơn thì bao tử đầy nhóc thức ăn, đầu thì chứa đầy nhạc đến nỗi chẳng còn một khe hở cho chữ nghĩa chui vào nữa. Biết làm sao bi chừ hờ bạn?? Học cách này không xong, cách khác cũng hồng được. Làm sao đây?? Tim tôi lại bắt đầu nhảy Lambada, tay chân lại run rẩy như đang lên cơn sốt rét.

Tôi xin mạn phép bạn không kể rõ thêm vào chi tiết những môn còn lại vì kết quả không khả quan hơn chút nào mà e rằng có khuynh hướng còn thêm thảm hơn trước nữa, mới khổ chứ. Nhắc lại càng nhiều, chỉ càng làm đau lòng cho tôi mà thôi, nói đại, nhờ tôi lại đại dột mà tự tử nữa thì sao. Mấy tiệm ăn ở Toronto này chắc sẽ sập tiệm hết thì buồn lắm đó, bạn à. Bạn chỉ nên thông cảm dùm nỗi đau khổ tôi đã trải qua những phút giây đó mà thôi, chỉ vậy thôi, bạn đồng ý không hử? Như bạn thấy đó, tôi đã phải ráng siêng hết sức mình, đến nỗi “đêm quên ăn, ngày quên ngủ” để học bài, chứ có lười biếng chút nào đâu, chẳng qua là tại... phần số nên mới vất vả, rớt lên, rớt xuống như vậy thôi đó mờ, phải không bạn hử??

Bạn biết không, lúc đó các sợi dây thần kinh của tôi căng thẳng hơn sợi dây đàn guitar nữa đó. Bạn chỉ khê gảy là tất cả các dây đều đồng loạt phát ra âm “rớt” nghe đến ớn lạnh cả người. Chao ơi, giờ nhớ lại cái hình dáng mình khi đó mà còn rùng mình. Mắt thì lèm nhèm (vì thiếu ngủ), tóc thì muốn sới (vì cứ bứt đều khi làm bài hồng ra), tay chân run rẩy (vì quá run sợ cho cái tương lai gần ảm đạm hơn đêm 30 không trăng, không đèn đóm), tim đập theo nhịp nhạc Rap (vì quá lo âu đó mờ). Chỉ kể sơ sơ vậy chắc bạn đã hình dung ra cái dung nhan mùa lá chết của tôi dạo đó “huy

hoàng” đến mức độ nào rồi chứ??

Giờ này, tất cả chỉ còn là quá khứ, bài vở, chữ nghĩa đã trả lại cho thầy cô. Chim đang hót líu lo ngoài cửa sổ, nắng ấm đang nhảy múa trên những hàng cây cao vợi vợi, tuy vậy trong lòng tôi còn vương mắc đôi chút âu lo cho cái kết quả kỳ thi vừa qua, chưa biết “hung”, “kiết” ra sao. Thôi thì đành phó mặc cho số trời run rủi, “học tài thi phận” mà, đúng không?

Thôi nhé bạn ơi, tôi phải đóng cửa cái “am” này trước khi “tái xuất giang hồ”, kéo bạn bè tôi đợi dài cổ lại cần nhàn nghe nhức xương sườn, lạnh xương sống lắm đó. Để bữa nào khác tôi lại than thở tiếp bạn nghe nhé. Bye bye.

Tứ Diễm (University of Toronto)

TRAO EM TÌNH THƠ THÁNG BẢY

*Tình anh đó rạt rào tựa sóng biển
Rộng mênh mông như biển Thái Bình Dương
Tình trải rộng theo dọc mỗi con đường
Từ đây đến đó, em biết không hở?*

*Tình anh đó nhịp nhàng theo hơi thở
Không ồn ào, nhưng đều đặn, thủy chung
Không phô trương, nhưng sâu đậm vô cùng
Em hãy đọc tình anh bằng... tim nhé*

*Tình anh đó, trao em, nào dám kể
Anh lặng yên, khiến em hờn, giận vu vơ
Rồi ngẩn ngơ, em viết những dòng thơ
Khiến anh đọc mà thấy tình thêm dào dạt*

*Tình anh đó nhiều như những hạt cát
Em đếm đi, mỗi hạt cát, tình anh
Em đừng sầu, đừng hờn trách mãi anh
Tình đôi lúc không cần dùng lời nói....*

Tứ Diễm

TÂM SỰ của CÔ BÉ Freshman

Ngày đầu bé đi học
Khuôn viên ngàn hoa trắng
Áo muôn màu mở hội
Rộn rã nắng khuôn viên

Đách vở ngoan tới trường
Bảng đen với phấn trắng
Vai buông xoa tóc thể
Lòng bé như giấy trong.

Vào một buổi sáng trong
Có người cũng học đại
Đến gặp hỏi làm quen
Em ngại ngùng không nói.

Em sợ người ta cười
Nên em không dám nói
Chết thật anh chàng này
Theo đuổi người ta mãi.

Thế rồi rồi thế đấy
Trái tim non rồi lớn
Biết vu vơ ngại ngùng
Chơi với trong ánh mắt.

Và rồi bé cũng biết
Vui với buồn là gì
Vui kia ai trong mắt
Buồn nhìn mùa lá bay.

Một lần anh đi xa
Bé sao biếng lười lạ
Cứ ôm tương tư hoài
Ngồi nhớ người xa xăm
Miệng nhâm nhi sợi tóc.

Ớm nay có bài thi
Bé đánh hỏng mất rồi
Cũng tại anh cả đấy
Cho bé nhớ làm chi
Anh về không xin lỗi
Bé phật anh buổi hờn.

Nhân buổi sinh nhật bé
Anh tặng một cánh hoa
Anh nói bé thật hiền
Như một cánh hoa quế

Tháng ngày qua ngày tháng
Nụ hoa kia rồi tàn
Anh theo nắng ra đi
Để lại bé một mình
Trên tay cành hoa ủa

Anh còn trong kỷ niệm
Hãy đón bé chiều nay
Như tan trường ngày nào
Bé sẽ mong sẽ đợi
Như hoa nhớ hương cũ
Còn quện làn tóc khô.

Hôm nay biển buổi chiều
Hải âu kêu réo rất
Xa xa chân trời tím
Đầu tím thắm con tim.

Nắng cuối trời lịm tắt
Như tình bé với anh
Như tình ta với nhau
Bên lưng buồn mênh mông
Con mối sấu lấp kín.

Nguyễn Thế

Thơ Tứ Diễm

Gửi đến Em

*Gửi đến em những kỷ niệm ngày đó
Của thuở nào, hai đứa còn ngây thơ
Của những ngày hai đứa mình giả vờ
Xin phép bịnh, để cùng nhau trốn lớp...*

*Gửi đến em những buổi chiều rợp nắng...
Ta bên nhau, những lối cỏ vườn hoa...
Em bên ta, dịu dàng tà áo trắng
Ta nhìn nhau, sao ánh mắt nhạt nhòa?*

*Gửi đến em những niềm hạnh phúc mới
Nỗi buồn xưa, xin trao trả lại tôi
Tình năm xưa sao vẫn còn vời vợi
Còn nồng nàn, em hỡi, hiểu dùm tôi...*

Hè Bên Ni

*Em đã nghe tiếng ve kêu ròn rã...
Những ngày hè của một thuở thơ ngây...
Thuở hoa phượng làm tăng màu má đỏ
Thuở học trò, sách vở trên tay...
Em vẫn mơ, vẫn nhớ mãi, anh ạ
Dù bên ni hoa chẳng đỏ rợp trời
Chẳng tiếng ve, chẳng nắng gắt, trưa oi,...
Vẫn nhớ mãi, vẫn thương ngày tháng nở...
Ở bên ni, mùa hè là thế đó
Người chen nhau tắm nắng, rong chơi...
Đàn hải âu bay lượn rợp trời
Và em chợt bàng khuâng vì kỷ niệm...*

Đặng T. Long (Gardena, CA)

Lời chúc chân thành của anh làm cho My xúc động. My tin rằng các anh chị trong THSV sẽ không phụ lòng tin tưởng của anh. Và cũng mong rằng anh sẽ cùng góp sức để đưa TH ngày càng phát triển mạnh hơn. Thân mến.

Phung Mai Tram (Coto Da Caza, CA)

Đã nhận được check ủng hộ của chị. Cảm ơn chị rất nhiều. Nếu được chị nhớ phổ biến NS đến các bạn trẻ của chị nhe. Đừng quên đóng góp bài vở cho NS đó nha. Thân mến.

Nhu-Ngoc Ong (Anaheim, CA)

Đã nhận được bài “Thăm dò ý kiến” của chị. Cảm ơn chị nhiều nhiều lắm. Sự đóng góp của chị và quý độc giả sẽ giúp cho NS thêm nhiều niềm tin và nghị lực để tiếp tục phát triển tốt đẹp hơn. Rất mong nhận được thêm nhiều bài vở của chị. Thân mến.

Độc Giả Yểm Trợ

Nguyễn Andy (CA)	\$18.00
Tom Nguyễn (AZ)	\$18.00
Trương Mỹ Phương	\$20.00
Đặng Long — LTD Eng. (CA)	\$50.00
Phùng Mai Trâm (CA)	\$20.00
AP Group (CA)	\$20.00

**Độc & Yểm Trợ
Non Sông**

Nga My thân mến chào quý độc giả của Non Sông:

Vì chị Thế Thủy sắp sanh baby nên không thể phụ trách phần thư tín được. Thay mặt chị Thế Thủy xin cáo lỗi cùng quý độc giả. Nga My vừa mới xin sự phụ xuống núi là bị NS “bắt cóc”, và giao cho cái trọng trách “trả lời thư tín” nặng nề này. Từ nào giờ sự phụ bắt cầm kiếm không à, bây giờ phải cầm bút để viết những lời thật đàng hoàng và dễ thương, thiệt là khó quá à! Nhưng thôi, ai biểu mình “yêu” NS làm chi, đành phải chịu hy sinh một chút xíu. Thật là đúng với câu: “... Yêu là chết ở trong lòng một chút...” (Xuân Diệu). My mong rằng sẽ có nhiều độc giả hơn cũng yêu NS để cùng giúp NS ngày một phát triển tốt đẹp hơn nha.

**Tân Xuyên Tống Minh Đường
(San Diego)**

Đã nhận được bài của anh rồi. Cám ơn anh nhiều nha. Bài của anh sao mà dài quá làm My đánh máy mỗi tay quá trời. Nhưng bài viết hay lắm. Anh cố gắng viết thêm để gửi cho NS nhe! Sẽ chuyển lời thăm hỏi của anh đến anh Hoài và chị Thế Thủy. Thân mến.

Nhóm Thế Hệ (Houston, Texas)

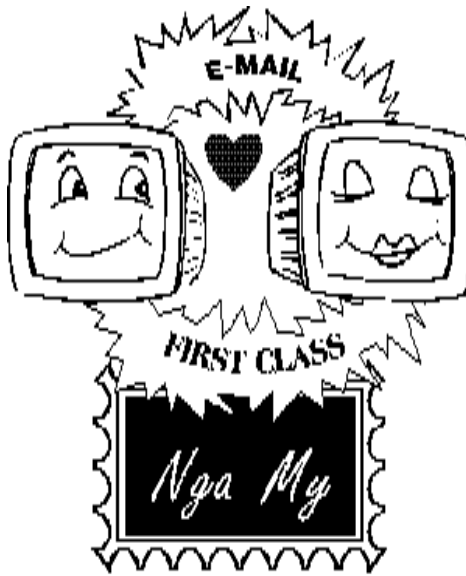
Cám ơn các anh chị đã gửi tặng một số áo T-shirt. My nghe nói là áo đẹp và dễ thương lắm. Chỉ tiếc là My không có cơ hội để thấy vì mấy anh chị khác đã giành nhau lấy hết áo rồi. Khi nào có dịp qua Houston sẽ bắt đền các anh chị đó nhe! Thân mến.

**Chị Giang
(somewhere in USA)**

Chị Giang ơi! Xin lỗi chị về việc đã làm thất lạc bài của chị. Vì nhiều việc quá nên cũng có đôi lúc tụi này sơ sót... (Lại “make excuse” nữa rồi...Hi...hì...)...chị đừng trách nha. Chị có thể gửi bài lại cho NS được không? Cám ơn chị lắm... Thân mến.

**Lâm Quang Vũ
(Western Michigan U., MI)**

Nghe anh Vũ tả cảnh của Descanso Gardens My tưởng là mình đang đi lạc trong vườn Ngự Quyền trong hoàng

cung đó. Không ngờ ở California lại có vườn hoa đẹp như vậy. My sẽ phổ biến tin này đến quý độc giả của NS. Nếu có dịp My nhất định sẽ đến xem cho biết. Có tin gì lạ anh Vũ nhớ chia sẻ với tụi này nhe. Thân mến.

**Boat People S.O.S., Inc.
(Merrifield, VA)**

Đã nhận được bản tin về Thuyền Nhân của các anh chị. Bản tin sẽ được đăng trong số báo này để quý độc giả NS cùng chia sẻ với đồng bào. Có tin gì mới các anh chị nhớ gửi về NS nhe. Mến chúc các anh chị luôn giữ vững niềm tin và nghị lực để tiếp tục phục vụ đồng bào còn kẹt lại các trại tỵ nạn. Mến.

**Nguyễn Chí Thông
(Phong Trào Nhân Quyền cho Việt Nam Năm 2000)**

NS xin chân thành cám ơn lời mời của hội về buổi ra mắt thi phẩm “Tâm Tình Đoàn Viết Hoạt”. Hy vọng sẽ có một số anh chị đại diện ra mắt được thành công mỹ mãn. Thân mến.

**Daniel Dũng Cook
(Cal State Long Beach, CA)**

Đã nhận được bài “thăm dò ý kiến” của anh Dũng. Cám ơn anh Dũng nhiều lắm. Mong anh Dũng sẽ thường xuyên đóng góp bài vở cho NS. Nếu chưa có dịp ghé thăm NS thì bữa nào rảnh anh nhớ ghé qua nhe. Thân.

**Nguyễn, Andy
(Covina, CA)**

Đã nhận được check của anh, xin chân thành cám ơn sự ủng hộ của anh. NS sẽ chuyển lời nhắn của anh đến anh Võ Thành Đạt. Mến.

**Tố Tâm
(Camarillo, CA)**

Đã nhận được bài đánh máy của chị. Cám ơn chị nhiều nhiều lắm. Nếu chị không thấy phiền thì tụi này sẽ nhờ chị đánh bài dài dài đó. Hy vọng là chị không có “kêu trời” rồi trốn mất luôn. Chị nhớ thường xuyên gửi bài về NS, và nếu rảnh thì ghé TH thăm NS nhé! Chúc chị một mùa hè thật vui và nhiều kỷ niệm. Thân mến.

**Tom Nguyễn
(Phoenix, AZ)**

NS nhận được check ủng hộ và bài “thăm dò ý kiến” của anh rồi. Cám ơn anh nhiều nha. Nếu được anh cố gắng gửi bài về cho NS nhe, rất mong sự đóng góp của anh. Ở Phoenix chắc là đang nóng lắm phải không anh? Anh bay qua đây với NS đi sẽ cảm được sự ấm áp của Cali. Thân.

**Trần Minh Khổng Tước
(San Diego)**

Cám ơn anh đã nghĩ đến THSV và gửi tặng TH tập TRÒ CHƠI SINH HOẠT. Lâu lắm rồi không nhận được tin anh. Hy vọng mọi chuyện vẫn tốt đẹp. TH sẽ cố gắng phổ biến các trò chơi trong tập vào các dịp picnic, trại hè và ngay cả trên NS như lời anh đề nghị. THSV cám ơn. Thân mến.

**Trương Mỹ Phương
(Lawndale, CA)**

Đã nhận được check ủng hộ NS của chị. Cám ơn chị vẫn thương yêu NS. Vay chị phải ráng chịu hy sinh một chút để đóng góp thêm bài vở cho NS nha! My tin chắc với sự thương yêu và đóng góp của chị cùng quý độc giả, NS sẽ luôn vững mạnh. Chị có đồng ý với My không? Chúc chị một mùa hè thật vui. Thân mến.